

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/495/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813204443
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:6813204443.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému X. G., J. XX.XX.XXXX, Y. G. X. XXX, XXX XX X., toho času bytom Z. W. XXXX, XXX XX S. G., Č. V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 2 257,24 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi 684,00 € istiny spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 42,75 € od 21.07.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.01.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.02.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.03.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.06.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.07.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.08.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.09.2011 do zaplatenia a zo sumy 42,75 € od 21.10.2011 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Zastavuje konania o zaplatenie v prevyšujúcej časti.

Zamieta žalobu o zaplatenie sumy 513 € istiny s úrokmi z omeškania vo výške 9,00 % ročne za obdobie od 21.07.2009 do 21.06.2010.

Nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 257,24 €, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 335,24 €, úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2 257,24 € od 06.02.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 135,00 € a trov právneho zastúpenia vo výške 356,76 €.

Poukázal na skutočnosť, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 medzi postupcom - Slovenskou sporiteľňou, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava - a žalobcom bola žalobcovi postúpená pohľadávka voči žalovanému.

Postupca dňa 15.11.2006 uzavrel so žalovaným Zmluvu č. 511914066, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 3 159,27 € a pozostávala z istiny vo výške 2 887,24 € a z úroku z omeškania vo výške 272,03 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej postupca deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 272,03 € predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalobca sa odo dňa postúpenia pohľadávky snažil so žalovaným opakovane dohodnúť na úhrade predmetnej pohľadávky mimosúdne, výsledkom čoho bola dohoda medzi žalobcom a žalovaným, v ktorej žalovaný svoj záväzok uznal. Nakoľko k úhrade, respektíve k postupnému uhrádzaniu dlhu podľa dohody nedošlo, žalobca bol nútený uplatniť svoj nárok žalobou na súde. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 21.10.2011, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, respektíve po dni splatnosti úveru, pokiaľ nastala až po postúpení. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky do dňa podania žaloby uhradil v splátkach po 70,00 € v dňoch 30.05.2012, 29.06.2012, 31.07.2012, 05.09.2012, 02.10.2012, 23.10.2012, 27.11.2012, 31.12.2012 a 05.02.2013 spolu sumu vo výške 630,00 €. Uplatňovaná dlžná suma tak vo výške 2 257,24 € pozostáva z neuhradenej istiny úveru, t.j. rozdielu medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu. Na základe uvedených platieb žalobca vyčíslil úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu spisania žaloby vo výške 335,24 €. Žalobca si ďalej uplatnil úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2 257,24 € od 06.02.2013 do zaplatenia a aj náhradu trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 135,00 € a trov právneho zastúpenia vo výške 356,76 €.

Počas konania zbral žalobca žalobu čiastočne späť tak, že od žalovaného požadoval zaplatenie neuhradených a nepremišaných splátok ku dňu podania žaloby, t.j. 28 nepremišaných splátok (splátok splatných odo dňa 20.07.2009 do 20.10.2011), v celkovej výške 1 197,00 €. Z jednotlivých uplatnených splátok úveru si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne od dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej splátky do zaplatenia

Žalovaný sa v písomnom vyjadrení k podanej žalobe pripojil k právnej argumentácii vedľajšieho účastníka, s ktorou súhlasil. Poukázal na skutočnosť, že pri uzatváraní dohody o splátkach nebol poučený o premlčaní, uznaní ani rozhodcovskej doložke. Nakoľko sa dlhodobo pracovne zdržiava v Českej republike, navrhol, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti v zmysle právnej argumentácie vedľajšieho účastníka, ku ktorej sa pripojil.

Vedľajší účastník, ktorý do konania vstúpil na podporu žalovaného vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 považuje so zreteľom na skutočnosť, že k postúpeniu došlo ešte počas úverového vzťahu, ktorý mal trvať do 20.10.2011, za neplatnú, nakoľko v zmysle zákona o bankách môže byť postúpená len pohľadávka z ukončeného úverového vzťahu, t.j. splatné splátky úveru, a zároveň námietku premlčania všetkých splátok žalovanej pohľadávky, ktoré sa stali splatnými v období viac než troch rokov od doručenia žaloby súdu s poukazom na ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka.

Žalobca v reakcii na námietky vznesené vedľajším účastníkom na strane žalovaného súdu k námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu predložil vyjadrenie Národnej banky Slovenska k možnosti postúpiť aj nespliatnú časť pohľadávky z úveru a vo vzťahu k námietke premlčania poukázal na skutočnosť, že v danom prípade sa jedná o absolútny obchod, teda obchodnoprávny vzťah, a preto je potrebné aj otázku premlčania posudzovať podľa Obchodného zákonníka, a teda uplatniť štvorročnú premlčaciu dobu.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE zo dňa 28.06.2011 a výňatku z jej Prílohy č. 1 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávku voči žalovanému v celkovej výške 3 159,27 €, a to vo výške 2 87,24 € istiny a vo výške 277,03 € úroku z omeškania.

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0511914066 zo dňa 15.11.2006 (ďalej len „Zmluva o splátkovom úvere“), ktorú uzavrel postupca so žalovaným, vyplýva záväzok postupcu poskytnúť žalovanému úver vo výške 1 560,11 € (47 000,00 Sk) s pevnou úrokovou sadzbou do konečnej splatnosti úveru 18,40 % ročne, s výškou poplatku za správu úveru 1,99 € (60,00 Sk) mesačne, s výškou splátky 42,75 € (1 288,00 Sk), so splatnosťou prvej splátky 20.12.2006, s počtom splátok 59, s mesačnou periodicitou splátok a ich splatnosťou k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru 20.10.2011 a s ročnou percentuálnou mierou nákladov 23,13 %.

Súd sa ďalej oboznámil aj so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 18.07.2011 adresovaným žalovanému, priloženým poštovým podacím hárkom, Výzvou žalobcu k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.07.2011 adresovanou žalovanému, Pokusom žalobcu o zmier zo dňa 07.05.2013 adresovaným žalovanému, ako aj s Dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 24.04.2012 a Splátkovým kalendárom zo dňa 24.04.2012.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne, v časti splátok splatných odo dňa 20.07.2010 do 20.10.2011 s ich príslušenstvom, dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a preto jej v tejto časti vyhovel. V prevyšujúcej časti, t.j. v časti žalobcom uplatnených splátok splatných odo dňa 20.07.2009 do 20.06.2010 s príslušenstvom, bolo potrebné žalobu zamietnuť z dôvodu ich premlčania v zmysle ustanovení § 100 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“).

Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2008, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka:

(1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(2) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka:

(1) Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere, (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom od 1. mája 2014 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. decembra 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), sa na účely tohto zákona rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení, súd považuje za nepochybné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti účastníkov ako zmluvných strán sa preto spravujú ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V prejednávanej veci súd zároveň dospel k záveru, že nakoľko žalovaný vystupoval v danom prípade pri podpise zmluvy ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, zatiaľ čo právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ, pričom išlo o formulárovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vpisujú iba meniace sa údaje, a teda jej obsah nemohol žalovaný podstatným spôsobom meniť, respektíve ovplyvniť, je predmetná Zmluva o splátkovom úvere svojím charakterom zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného ustanovenia § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako osobitný zmluvný typ, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy uzavreté či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené a tiež so zreteľom na skutočnosť, že hoci ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere výslovne neuvádzalo zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, v zmysle v tom čase platného ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. treba za spotrebiteľskú zmluvu považovať každú zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ako aj s ohľadom na povahu zmluvných strán, súd ustálil, že v danom prípade došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Za tohto stavu, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je vo vzťahu k zmluve o úvere Obchodný zákonník, je potom nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (napríklad uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.09.2014, sp. zn. 6Co/139/2013). To znamená, že jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, predmetná Zmluva o splátkovom úvere musí mať aj náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch.

Preto súd pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom na strane žalovaného, s ktorou žalovaný súhlasil, ako aj pri aplikácii citovaného ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého by súd v danej veci ako v spotrebiteľskej veci musel *ex offio*, t.j. aj bez námietky účastníka konania, prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu, vychádzal s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka z právnej úpravy inštitútu premlčania obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Predmetná vec je totiž spotrebiteľským úverom, na ktorý musí dopadať regulovaná osobitná právna úprava tak zákona o ochrane spotrebiteľa, ako i Občianskeho zákonníka. Musí byť preto v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, ak v prípade duplicitnej právne úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu občianskeho práva, a nie podnikateľského práva. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva, a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania by totiž v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepochybne predstavovalo zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Uvedenému záveru nasvedčuje aj novoprijatá právna úprava § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Hoci je táto úprava účinná až od 1. apríla 2015, súd ju použil ako interpretačnú pomôcku pri aplikovaní jednej z dvoch vyššie uvedených právnych úprav premlčania. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je na uplatnenie práva ako na uplatnenie práva zo spotrebiteľskej zmluvy potrebné aplikovať úpravu Občianskeho zákonníka, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Z oboznamovaných listinných dôkazov vyplýva, že posledná splátka bola splatná dňa 20.10.2011, keď podľa Zmluvy o splátkovom úvere mala nastať konečná splatnosť úveru, pričom každá mesačná splátka mala byť uhradená do 20. dňa v mesiaci, počínajúc 20.12.2006. Dňa 28.06.2011 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, ktorý postúpenie pohľadávky listom zo dňa 18.07.2011 oznámil žalovanému.

Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia má súd za to, že nárok na úhradu splátok splatných v období od 20.07.2009 do 20.06.2010 v celkovom počte dvanásť a v úhrnnej výške 513,00 € nie je možné žalobcovi priznať, nakoľko uvedené splátky sú premlčané. Žalobca totiž podal žalobu dňa 28.06.2013, pričom všetky plnenia splatné tri roky pred podaním žaloby, teda do 27.06.2010, sú v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka premlčané, a preto ich nemožno priznať. Nakoľko vedľajší účastník na strane žalovaného v konaní vzniesol námietku premlčania, pričom súd by v zmysle citovaného ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bol povinný v danej (spotrebiteľskej) veci aj ex offa, t.j. aj bez námietky účastníka konania, prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu, súd z titulu premlčania nároku žalobcu v časti o zaplatenie sumy 513,00 € istiny, zodpovedajúcej súčtu žalobcom uplatnených splátok splatných odo dňa 20.07.2009 do 20.06.2010 v celkovom počte dvanásť, zamietol. Uvedené splátky, ktorých splatnosť bola dohodnutá od 20.07.2009 do 20.06.2010, boli ku dňu podania žaloby (uplatnenia nároku žalobcom) premlčané, a preto súd žalobcovi nemohol priznať zaplatenie dlžnej sumy uplatnenej z titulu týchto dlžných splátok. Z rovnakého dôvodu, keďže súd žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie istiny v tejto časti, mu nepriznal ani uplatnený úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné žalobu v tejto časti zamietnuť.

Nárok žalobcu vo vyhovujúcej časti, t.j. v časti priznanej sumy 684,00 € istiny zodpovedajúcej splátkam úveru splatným v období od 20.07.2010 do 20.10.2011, t.j. súčtu celkom šiestnástich splátok, sa opiera o oboznamovanú Zmluvu o splátkovom úvere č. 0511914066 zo dňa 15.11.2006 a ustanovenia § 497 až § 507 Obchodného zákonníka.

Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré žalovaný žalobcovi včas, ani do dnešného dňa nevrátil, čím sa dostal do omeškania. Súd žalobcovi priznal nárok na úhradu posledných šiestnástich žalovaným neuhradených splátok úveru, ktorých výška a termín splatnosti vyplýva zo súdu predloženej Zmluvy o splátkovom úvere č. 0511914066 zo dňa 15.11.2006 a ktoré ku dňu podania žaloby na súd ešte neboli premlčané. Vzhľadom na uvedené, má žalobca nárok na úhradu dlžnej sumy vo výške 684,00 € istiny zodpovedajúcej súčtu nepremľčaných splatných splátok úveru, preto bolo potrebné žalobe v tejto časti vyhovieť.

Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, pričom úrok z omeškania zo splátok, na ktoré má žalobca podľa záverov súdu nárok, súd priznal žalobcovi za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti každej jednotlivéj splátky do zaplatenia.

Výrok o zastavení konania v prevyšujúcej časti sa opiera o ustanovenie § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“).

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci úspech žalobcu a úspech žalovaného boli približne v rovnakej výške, a preto súd nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov. Keďže na strane žalovaného vystupoval vedľajší účastník, ktoré úspech závisí od žalovaného, ani vedľajšiemu účastníkovi neboli priznané trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.